

ZŠ M. Šolleho

Kouřim

PUZZLÍK

Skládačka ze života naší školy

2015/2016

LEDEN

Co rádi jíme?

Básničky z abecedy

Pohádky mezi námi

Celoživotní láska M. Drahovzala- divadlo

Žijeme ve škole...

Stalo se

- 17.12.** vyrazila 3.A na předvánoční exkurzi do Českého Brodu
18.12. proběhl na 1. stupni program Umíme si hrát a na 2. stupni akce Bavíme se sami- Vánoční anděl, vánoční besídka
21. a 22.12. bylo ředitelské volno
23.12.- 3.1. vánoční prázdniny
6.1. začalo plavání pro 4.B, 5.A a 5.B
7.1. začalo plavání pro 2.C a 4.A
7.1. se konala schůzka pro rodiče vycházejících žáků
15.1. proběhl zápis žáků do 1. třídy
14.1. se konalo školní kolo olympiády v anglickém jazyce pro 6. a 7. třídu, zvítězili: 1. místo **Lukáš Novotný**, 2. místo **Barbora Hykmanová**, 3. místo **Lenka Netáhlíková**, v 8. a 9. třídě vyhráli: 1. místo **Kryštof Šourek**, 2. místo **Miloslav Veselý**, 3. místo **Radomír Bílek**
15.1. měla dopravní teorii 4.B
20.1. vyrazili **Anička Korousová z 8.B, Marek Čejka z 8.A a Tomáš Chlubna ze 7.A** soutěžit na okresní kolo olympiády v dějepise
21.1. se konala pedagogická rada
22.1. jeli turisté z kroužku do Kostelce nad Černými lesy na kuželky
25.1. proběhl program k prevenci úrazů – Vzpouza úrazů, určen pro 8. a 9. ročník

Co nás čeká?

- 28.1.** dorazí do školy geolog - odborník na drahé kameny s přednáškou o geologii pro 9. ročník
28.1. dostáváme vysvědčení!!!
29.1. máme pololetní prázdniny
5.2. proběhne malé divadlo Putování žáka Nezbedy pro 2. ročník
5.2. se 4.A učí dopravní teorii
8.2.-12.2. máme jarní prázdniny!
16.2. se poprvé koná Škola nanečisto pro předškoláky
16.2. proběhne okresní kolo olympiády v zeměpise
17.2. jede **Marek Čejka z 8.A a Miloslav Veselý z 9.A** reprezentovat školu v okresním kole olympiády v českém jazyce
23.2. se koná druhá Škola nanečisto
24.2. mají prvňáci preventivní program Veselé zoubky.

fotografie M. Choutková - z hodiny tělocviku a z Vánočního anděla

Žijeme ve škole...

Andělské zpívání v předvánoční škole

Pěvecká soutěž je už tradičně součástí našeho předvánočního života. Tentokrát probíhala jinak, originálně. O hodinách hudební výchovy proběhla předkola, s účastníky byla natáčena videa, celá akce byla časově velmi náročná. Moderátorka a jedna z pořadatelek Tereza celou akci hodnotí:

Na tuto akci jsem se těšila opravdu dlouho. Upřímně. A byla jsem docela zklamaná. A to z několika důvodů.

1. Video, se kterým si moje spolužačka Anna Kohoutková dala opravdu práci a bylo pěkné, jsme nakonec museli zpřeházet, jelikož někteří vystupující se na show vykašlali, a to dokonce jen chvíli před začátkem, museli jsme upravovat program a některá vystoupení spojit. Nerozumím tomu, že se někdo na něco přihlásí a pak to nechá plavat bez ohledu na ostatní...
2. Natáčení, které jsme dělali několik dní předem, bylo opravdu náročné a vyčerpávající.
3. Domlouvání se s účinkujícími a organizátory bylo děsné. Pravda je, že plusy bych našla

taky. Líbily se mi perličky při natáčení, přeřeky, opravdu pěkná vystoupení některých účinkujících. To na tom všem bylo asi nejlepší. Překvapilo mě, že i přes ohromnou trému dokázal někdo tak hezky zpívat. Takže chci pográtulovat výhercům - **Máriance Nehasilové, Kamile Holé, Terce Kozákové a Honzovi Bugovi**. Líbili se nejvíc nejen mně, ale i porotě a divákům.

Švarcka

Oko porotce:

Bylo zajímavé pozorovat, jak byli soutěžící nervózní a pak to dali. Někteří mě velmi mile překvapili svým výkonem... ano, někteří trochu zklamali. Ale klobouk dolů před všemi, kteří sebrali veškerou odvahu a šli do toho!

Lucy

Žijeme ve škole...

Vánoční překvapení - vyzpívala jsem si cenu

Už na konkursu jsem měla strašné nervy, ale nakonec jsem postoupila, protože porota nebyla až tak přísná. A několik dní před finálovým kolem jsem šlela, že to zazpívám falešně, že zapomenu text... No prostě taková ta klasika.

Den před tím jsem nemohla samými nervy usnout, ale ráno jsem byla celkem v pohodě. Pořád jsem si dokola opakovala text mé písničky - prakticky jsem skoro na nic jiného než na ten text nemyslela. Ve škole jsme si první hodinu rozdávali ve třídě dárky, takže to mě trochu odreagovalo, ale druhou hodinu se všichni účinkující sešli dole v haličce, kde si měli svou píseň zkusit nanečisto. Já jsem hned po refrénu spletla slova, takže stres, jak to dopadne "naživo". Další „skvělá“ zpráva byla, že dvě holky, které měly jít přede mnou, odpadly, takže jsem šla první. Jakmile začali chodit diváci, já už stála připravená za dveřmi a nervy jsem měla napnuté jak struny ☺ . Nejdřív byl kratší úvod a pak pustili můj medailonek a já jsem... najednou jsem stála před celým druhým stupněm a měla zazpívat.

A v tu chvíli ze mě všechno spadlo.

Vnímala jsem jen píseň, soustředila se na text a všechno ostatní jakoby zmizelo... a pak velký potlesk. V tu chvíli jsem si uvědomila, že už se nemusím stresovat, že teď už s tím nic neudělám, a tak jsem všechno hodila za hlavu a čekala na ohodnocení poroty. Překvapilo mě, jak každý zvedá papír s číslem pět. Moc si toho vážím, ale sebekriticky musím přiznat, že kdyby přede mnou šla Mária, tak bych tohle hodnocení určitě nedostala. Se svým výkonem jsem byla celkem spokojená - žádný zázrak to nebyl, ale snad ani propadák. Chvíli jsem ještě zůstala za dveřmi, abych všechny ty emoce sebrala do hrsti, a pak jsem se šla koukat na ostatní. Po všech vystoupeních nás čekalo vyhodnocení. Myslela jsem si, že budu druhá, protože Mária i přes to, že měla stejně bodů, byla podle mě mnohem lepší než já a pro mě je to definitivní vítěz. Byla jsem však mile překvapena, když jsem zjistila, že jsem se umístila na prvním místě.

Text Kamča, foto M. Choutková

Žáci naší školy pomáhají

Na podzim 2015 se na naší škole uskutečnily 3 charitativní sbírky.

První byla pro CPK Chrupa, prodávaly se různé drobnosti (motanice, hopíky atd.) a výtěžek 940,- Kč je určen pro hiporehabilitační centra, ve kterých se jízdou na koni léčí zdravotní problémy dětí i dospělých.

Další v pořadí byla sbírka pro Fond Sidus. Prodal se předměty (přívěsky, náramky a lepíci) za 1.430,- Kč, tyto peníze budou využity na pomoc dětským zdravotnickým zařízením, např. Pediatrické klinice v Motole anebo přímo pro individuální pacienty.

Poslední sbírka pro Občanské sdružení Život dětem, které podporuje nemocné, handicapované nebo opuštěné děti, vynesla neuvěřitelných 3.741,- Kč.

Velké poděkování patří žákům 1. stupně, kteří si koupili většinu nabízených předmětů, udělali radost sobě nebo svým blízkým dárečkem k Vánocům a hlavně přispěli na dobrou věc. Je vidět, že nemyslí jen na sebe a osudy jiných jim nejsou lhostejné. Děkuje.

J. Hodačová

Žijeme ve škole...

Ping a pong, ping a pong, ping a pong

Letošní „Vánoční turnaj v pingpongu“ byl rekordní co do počtu účastníků. Celkem 16 hráčů se sešlo v naší malé haličce o třech stolech, aby ukázali, co v nich dřímá za sportovního ducha. Nejprve proběhlo losování do čtyř skupin po čtyřech hráčích. Ve skupině odehrál zápas každý s každým. První dva ze skupiny postupovali do finále "A" (do "pavouka", kde prohra znamená konec v soutěži). Třetí a čtvrtý ze skupiny postupovali do finále "B". A jak to celé dopadlo? Finále "A" vyhrál celý Pavel Skočdopole z 9.B a tím si zajistil krásnou zlatou medaili. Druhý (stříbrný) skončil Kryštof Šourek ze 7.A. Třetí (bronzový) se umístil Dominik Myslík ze 7.B, který v obrovsky vypjatém zápase porazil o vlásek čtvrtého Martina Kropáče také ze 7.B. Finále "B" opanoval Kryštof Raitr z 8.A. Nejen jim, ale i všem ostatním hráčům děkuji za účast a těším se opět na Velikonoční turnaj na jejich skvělé výkony.

M. Choutková

Napadlo malinko sněhu, tak hurá na běžky (7.1.)

Foto M.Choutková

Vědomosti vaší dcery se rovnají nule. Pro postup do dalšího ročníku je třeba, aby je minimálně zdvojnásobila.

Žijeme ve škole...

Buchtově prostřeno v 2.C

Dobrovolně ☺ nám maminky a babičky napekly vzorky sladkého a děti je poctivě dva dny ke svačince ochutnávaly. Porotci nejprve vše očíhali, pak zjistili kvalitu řádným pomačkáním a nakonec požvýkali.

Bodovalo se stejně jako ve škole. Jednička byla nejlepší.

A kdo vyhrál? To zjistíte z našich fotek.

Text Soňa Sněžíková

Florbal nás baví

Na naší škole máme druhým rokem florbalový kroužek pro žáky prvního stupně. V loňském roce jsme si vyzkoušeli, jaké to je hrát proti jiným týmům. Byla to pro nás velká zkušenost, bohužel jsme nebyli úspěšní a neumístili se na žádném z dobrých míst. Naše odhodlání a chuť hrát florbal a mít z něj radost přetrvala a letos nám donesla odměnu. Na Think Blue. cup.2015/2016, který se uskutečnil 15.12.2015 v Pečkách jsem získali krásné třetí místo. Herně jsme dokázali odolávat soupeřům, kteří se tomuto sportu věnují dlouhodobě a intenzivně. Věřím, že to tak bude i nadále a florbal nás nepřestane bavit.

Text a foto Martina Křížová

Zajímáme se o svět okolo...

Betlémské světlo bylo i v Kouřimi

Den před Vánoci jsme my skauti rozdávali betlémské světlo. A co to vlastně je?

V betlémské jeskyni (v Betlémě se narodil Ježíš Kristus) se každoročně před Vánoci zapálí plamínek, který pak skauti šíří dále do ostatních evropských, ale i několika amerických zemí. Je to symbol života, naděje, radosti...A dostalo se i do Kouřimi. V poledne před Štědrým dnem se sešlo několik skautů, skautek, světlušek a vlčat na náměstí, kde zpívali koledy a menší přednesli vánoční básničky. Pro dospělé zde nechyběl ani svařák s ovocem nebo čaj. Na stole stála lucerna s betlémským světlem a lidé si brali svíčky a zapalovali si je, poslechli si koledy a pak si odnesli světlo domů.

Kamča

Futuro Kostka ala Rubikova kostka

Víte, co je to Rubikova kostka? Tak než vás seznámím s Futuro Kostkou, tak něco o tvůrci normální Rubikovy kostky. Byl to Ernő Rubik, maďarský vynálezce, sochař a profesor architektury a tvůrce mechanických hlavolamů. Rubikova kostka se na trhu objevila roku 1974. S touhle kostkou si hráli

i naši rodiče, když byli malí. Úkolem bylo složit všechny strany kostky, aby každá celá strana měla jinou barvu. A Futuro Kostka? Je to náš český vynález. Tato kostka je úplně jiná, malá, černá krychlička, která v sobě má asi 15 her, je dotyková a mluví, svítí, hraje hudbu. Zapínání a vypínání je velmi zajímavé, též i hraní her je někdy oříšek, takže je potřeba si pořádně přečíst návod nebo se podívat, jak hraje někdo jiný. Já jsem kostku pod stromeček nedostal, ale přesto ji mám, protože jsem si ji koupil za svoje kapesné. Kostka je úžasná, zvláště hra piškvorky.

Nehete

Pořádně jsme se zapotili

O vánočních prázdninách jsme s kamarády navštívili posilovnu v Kolíně. Nejdřív jsme si zahráli floorball, který byl trochu drsnější a všichni jsme během pár minut měli na ruku fleky od míčku.

Dalí jsme si takový malý zápas a náš tým vyhrál. Pak jsme šli do kardiozóny, kde jsem vyzkoušela boxovat a také jsem si zaběhala na běžícím pásu. Když doběháváte, tak se vám zdá, že se země posouvá a máte pocit, že musíte stále utíkat. Pořádně jsme se zapotili a studená sprcha byla velmi osvěžující. Super zábava.

Bára a Pěťa

Skutečně se stalo: Zkreslenou představu o biologických záležitostech měl osmiletý chlapec. Ten se snažil vyjmout cvrnkací kuličku, která uvízla v uchu jeho malého bratříčka, a to tak, že se ji usilovně pokoušel tužkou protlačit skrz naskrz, aby vyšla druhým uchem. K nezvyklému zákroku jej inspiroval učitel, který na jeho adresu pronesl, že mu "jde všechno jedním uchem tam a druhým zase ven".

Jan Hus odstranil ze staré češtiny, co se jen dalo, a ponechal jen tečky, čárky a háčky.

Zlato patří mezi drahé kovy, protože se krade.

Hodiny známe visací, stojací, ležící a chodící.

Hvězda, kterou vidíme večer na obloze, je Večernice. Ta, která svítí ještě za jitra, je Jitřnice.

Z angličtiny v 8.A:

She bought fast sports car and big expensive mouse = Koupila si rychlé sportovní auto a velkou drahou myš. (správně to mělo být - house = dům)

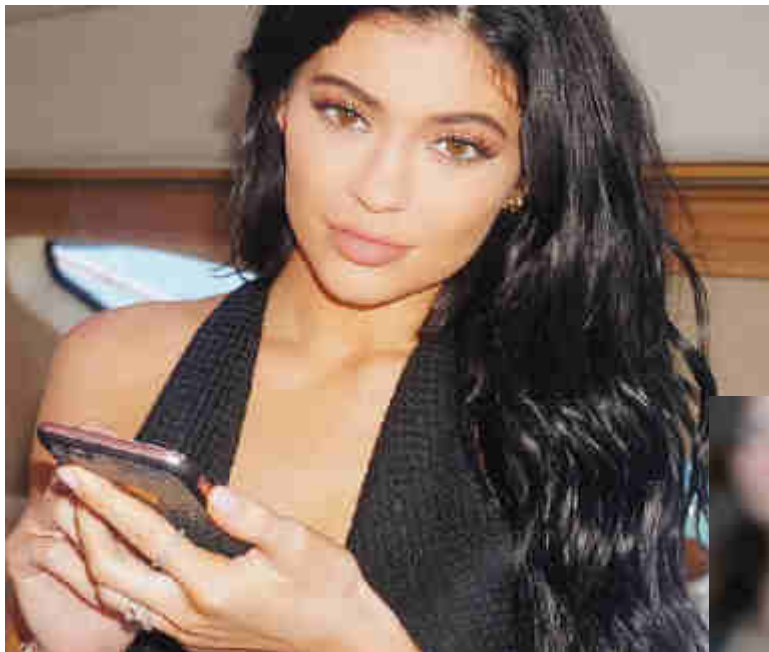

Zajímáme se o svět okolo...

Trochu bulváru

Kylie Jenner

Tak tahle holka patří podle módních značek mezi nejvlivnější teenagerky světa.

Ne že by měla nějaký výrazný talent. Jen prostě pochází z mega slavné rodiny Kardashian - Jennerů, dvě z jejích šesti sester Kendall a Kim mají ve světě mody své místo v prvních řadách. Ale ona se nejvíce proslavila plastikami, s kterými začala už ve svých 16 letech! Asi nejslavnější plastika byla plastika rtů. Sice nejdříve tvrdila, že je má zvětšené jen opticky, pomocí konturovací tužky na rty. Později se přiznala k plastice v rodinné reality show *Keep up with Kardashian*. A když budeme hledat nejgooglovanější otázku ohledně krásy a kosmetiky, najdeme otázku, jak mít rty jako Kylie Jenner. Kylie se proto chopila šance, jak být slavnou, navrhla rtěnky a tužky na rty, je tváří několika módních značek. Společně se svou sestrou Kendall vytvořila vlastní aplikaci, kde radí holkám, jak se oblékat, jak na větší rty, jak se líčit, ale můžeme s ní nahlédnout i do soukromého života Kylie. Dá se říct, že té holce se prostě daří, i když se tahle teprve osmnáctiletá modelka musí potýkat s neuvěřitelnou vlnou kritiky nebo posměchů (třeba i kvůli tomu, že se její otec nechal přeoperovat na ženu). Faktem je, že co si vezme na sebe, jak se nalíčí, je okamžitě hit.

Text Švarcka, na fotu z internetu několik podob Kylie, jedna před plastikou

Zajímáme se o svět okolo...

Cesta do pravěku

O Vánocích jsme navštívili Muzeum Karla Zemana, českého filmového režiséra.

Mezi jeho nejslavnější filmy patří Cesta do pravěku, Vynález zkázy nebo Čarodějův učeň. Někteří víme, že filmy Karla Zemana nejsou jen krásné a zajímavé, ale předběhly také svou dobu technickým, hlavně trikovým zpracováním.

Expozice byla rozdělena do několika částí podle jednotlivých filmů. Dozvěděl jsem se hodně o filmových tricích, které Karel Zeman sám vymýšlel a které ve světě ještě dlouho poté nikdo neuměl používat. Řadu z nich jsem si vyzkoušel, třeba jak pracovat s optickým klamem při malování kulis a dosahovat trojrozměrného obrazu. Nebo jak napodobit zvuky zvonů (tóny klavíru) a nebo výbuch sopky (pomocí rozpouštějící se barvy).

Taky jsem se dostal do ponorky a prolétl se ve vzducholodi. Ve filmové dílně si můžete natočit svůj vlastní film. Je taky možné zajít si do kinosálu a podívat se na některý ze známých Zemanových filmů.

Výstava byla velmi zajímavá a interaktivní a přesvědčila mě o tom, že Karel Zeman byl génius.

Jonáš

Otto Wichterle

Otto Wichterle byl jeden z nejznámějších českých vědců a vynálezců, který je známý hlavně svým objevem měkkých kontaktních čoček a silonového vlákna.

Narodil se roku 1913 v Prostějově a byl nejmladší z deseti dětí. Jeho dětství bylo hodně ovlivněno nehodou, po které mu lékař předpovídal jen rok života. Po několika letech, kdy stále žil, nastoupil do školy, rovnou do páté třídy a nakonec i na víceleté gymnázium. Tam se začal hodně věnovat sportu, ale i přes to odmaturoval s vyznamenáním. Chtěl jít na strojírenský obor na vysoké škole v Praze, ale od práce strojírenského inženýra ho odradil jeho přítel, který mu doporučil zaměřit se na chemii, takže v roce 1931 nastoupil na fakultu Chemicko-technologického inženýrství ČVUT v Praze. Po zavření vysokých škol nastoupil ve Zlíně do firmy Baťa. Zde začal pracovat na produktu, který se až po válce začal vyrábět pod názvem **silon**. V prosinci 1942 byl Wichterle zatčen a deportován do koncentračního tábora, kde byl vězněn "jen" čtyři měsíce. Po válce začal pracovat na produktu, který známe jako kontaktní čočky. Ty se původně vyráběly z HEMA gelu, který se vylíval do kovových forem, ale čočky nebyly přesné a při manipulaci s nimi se ničily. Následně vynalezli novou techniku - lití gelu do skleněných forem, což také nebylo účinné. Nakonec se Wichterle začal projektem zabývat doma a v roce 1961 z dětské stavebnice Merkur a motorku z gramofonu začal vyrábět čočky jinak! Dokázal, že kontaktní čočky se dají vyrobit s minimálními náklady na výrobu. Nakonec se výroba čoček rozšířila hlavně do USA, kde se mnoho firem snažilo "ukrást" jeho nápad, který byl - bohužel pro ně - chráněný Wichterleho patentem.

Text Marek, fotografie přístroje ze stavebnice Merkur, kde se dají odlívat čočky a O. Wichterle (z internetu)

Zajímáme se o svět okolo...

7 DŮVODŮ PROČ

NAVŠTÍVIT **BRDY**

V lednu se po 50 letech otevřely BRDY. Je to bývalý vojenský prostor. Nikdo tam dlouho nemohl vstoupit a díky tomu se zde zachovala panenská krajina. Tím jsou Brdy u nás zcela unikátní. Díky tomu jsou součástí projektu EU Natura 2000, který sdružuje evropsky významná chráněná území.

Co tu najdete?

1. Padvrt'ské údolí

Nejnámější část Brd. Je to lokalita evropského významu. Žije zde mnoho druhů ohrožených druhů ptáků. Jsou tu velká rašeliniště a rozsáhlé louky s ohroženými druhy bylin. Roste tu i jediná česká masožravka. Touto částí Brd vede cyklostezka.

2. Tok, nejvyšší hora

Určitě byste neměli vynechat nejvyšší horu Brd. Je doporučováno chodit pouze po cestách kvůli nevybuchlé munici, která tu zbyla po armádě.

3. Tři Trubky

Lovecký zámek. V roce 2014 byl prohlášen za kulturní památku ČR. Bude v něm Infocentrum a Muzeum Přírody. Nachází se zde vodní nádrž a vodní elektrárna.

4. Zřícenina hradu Dršťka

Nachází se na okraji CHKO Brdy na naučné stezce a vede

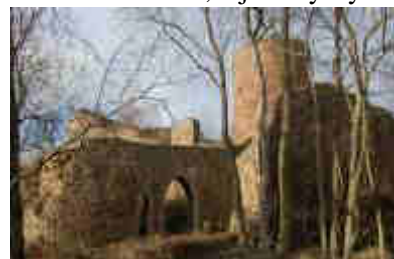
tudy i cyklotrasa.

5. Pěchotní srub Jordán

Je zpřístupněný od ledna. V okolí probíhá pyrotechnický výzkum, protože se zde západně od srubu nachází území s nevybuchlou municí. Může se jen po cestách, ale mimo ně je vstup zakázán.

6. Vodní plochy

Jedním z důvodů ochrany brdské krajiny je voda. Je tu velké množství rybníků, studánek, potoků a vodních nádrží. Největší z nádrží je Pílská. Je tu velice čistá voda, ale vykoupat se nemůžete. Je to vodní zdroj. Stejně tak je to s Padvrt'skými rybníky. Ty jsou chráněné, protože jsou v nich rašeliniště, žijí tu vydry a hnízdí zde chráněné druhy ptáků.

7. Zřícenina hradu Valdek

Románský hrad ležící na okraji Brd. Zpřístupněn byl v roce 2007. Vede tady cyklostezka do Padvrt'ského údolí. Po areálu hradu je možné se volně pohybovat.

A co s sebou? Hole na nordicwalking, pro milovníky přírody dalekohled na pozorování ptáků a velkou sváču!

Hezké zážitky přeje Jonáš

Zajímáme se o svět okolo...

Mladí Mrstáci?

My, jakožto žáci dramatického souboru při ZUŠ, jsme 22.12.2015 již podruhé téhož roku vystoupili na jeviště s úspěšným představením s názvem *Ještě než Vám klesnou víčka*.

No neříkejte, že jste ještě neslyšeli o divadelním sboru Mrstá Prstá! Jestli ne, tak honem zalistujte v Puzzlíku a přečtěte si rozhovor s Martinem Drahovzalem, který je zakladatelem tohoto sboru. Martin Drahovzal nehraje pouze s Mrstou Prstou, ale zároveň trénuje nové mladé herce. A to jsme my. Zatím náš sbor žádný název nenese, ale pokud budeme dřiči, snad si jednou zasloužíme titul Mrstá Prstá. Každopádně, pan učitel, jak říkáme Martinovi Drahovzalovi, s námi v roce 2015 uskutečnil již druhé vystoupení. První se jmenovalo „Andělé, zubaři a ouřednice.“ A jak bych naše zatím poslední představení zhodnotil? Určitě kladně, i když nějaké drobnosti se taky najdou..Přišlo o mnoho více lidí, než většina z nás očekávala, zaplnila se snad více než polovina hlediště a to mě a snad i ostatní členy sboru těšilo ohromně. A my vám moc děkujeme, protože velkou část diváků jste tvořili právě vy.

Jak jsme si zahráli? A jak to vlastně vypadalo na jevišti během představení? Nemůžu říci, že bych byl spokojený, nedostatků, chyb a zmatků tam bylo až moc. Ale když jsem se ptal rodičů a příbuzných, tak představení mělo úspěch a nějakých chyb si nevšimli. A viděli jsme záznam z celého před-

stavení a musím říci, že to celé působilo takovým klidným dojmem. Že i na vás? Možná by vás ani nenapadlo, že v zázemí řádil naprostý chaos, nikdo nemohl najít svůj kostým na danou scénu a všichni si opakovali text v určitém dialogu či monologu. Taková nejtípnější příhoda snad nastala, když Bára

Pavelková odcházela z jeviště dozadu. Za vlasy se jí totiž zahákl špendlík, kterým byly zadní opony spojené. Nejhorší bylo, že už měla být dávno znovu na scéně a než se mi podařilo špendlík z opony vyrvat, představení pokračovalo a Bára přišla do probíhající scény. Vyřešila to ale ukázkově. Tvářila se, že to tak má být. Omluvila se další účinkující, že jde pozdě, že se někde zdržela a zbytek představení odehrála se špendlíkem ve vlasech. Poznal to někdo z vás? ☺ Takže naše hodnocení - představení by-lo dobré, ale jak řekl i náš pan učitel:

„Na zkouškách to bylo lepší, jenže to oni nevědí.“ Každopádně se musí započítat tréma, která snad u každého z nás působila víc než dost a navíc úplně nepomůže, když vystoupíte na jeviště a začne hrát úplně jiná hudba, než má hrát, nebo nezhasnou světla, když má být dávno tma. Ale lidé se smáli a tleskali a to vám můžu s jistotou říct, nic nepotěší herce víc. Jaké je vaše hodnocení? **Honza**

Kamiliny perličky z 8.A

Jak se říká tomu, když ti vypadne mozek?

Co je to mumifikace? Balzamování těla, obalování jej do toaletáku.

Byla jsem na Moravě. Cože, co to je?

Listí vzhnědlo.

Skosit... Nemá to něco společného s kosem?

Podle toho, jak je kráva tlustá, tak je tučné mléko.

Co se pěstuje v Itálii? Sýry. Jo, takže tam mají sýrovníky?

Doplň: ob_ktiv...Oběktiv.

Doplň: p_llitr štávy. Pětillitr štávy.

Z literární výchovy - Stavení se mu před zrakem proměnilo v hrad se čtyřmi věžemi a koupelemi z ryzího stříbra.

Zajímáme se o svět okolo...

Jídlo, mňam!

Vánoce. Kdopak z nás je nemá spojené s nějakými dobrotami. Často po Vánocích slyšíme: „Zase jsem se spravil/spravila. Jako novoroční předsevzetí jsem si dal/dala, že zhubnu. ...“ Zajímalo nás tedy, jaká jídla jsou oblíbená mezi našimi žáky (7.AB, 9.AB). Zjistili jsme, že jsou prostě Češi, protože často se jako oblíbené objevuje svíčková, bramborový salát, řízek. Ale taky třeba pizza. A vypadá to, že máme mezi sebou i šikovné začínající kuchaře! Některé zajímavé odpovědi zveřejňujeme:

Ptali jsme se:

1. Jaké je tvoje nejvíce oblíbené jídlo?
2. Jaké jídlo vysloveně nesnášíš?
3. Umíš něco uvařit? Podařilo se ti to?

7.A

Petr: 1. Miluju hovězí stejk 2. Neexistuje! 3. Umím ohřát párky v mikrovlnce, uvařit vajíčka, ale bohužel se skořápkou!

Filip: 1. Všechno, co se dá sníst 2. Ne! 3. Ohříval jsem si párek v mikrovlnce, ale praskl a rozlítl se ☹️.

Denisa: 1. Bramborový knedlík s uzeným a špenátem 2. Nemám ráda játra a prorostlé maso 3. Dělal jsem domácí hranolky s kuřecím masem a tatarkou a povedlo se.

Kryštof: 1. Vepřo knedlo zelo 2. Segedýn 3. Špagety, ale než jsem připravil všechno ostatní a prostřel, vystydl.

Tomáš: 1. Rajska, gulášovka 2. Těstoviny s brokolicevou omáčkou 3. Umím připravit chlebovku, gulášovku a česnečku, ale nesnáším loupání cibule, protože nad ní vždycky „pláču“.

Tomáš: 1. Kuřecí řízek 2. Žampiony 3. Omeletu, palačinky, ale neumím je obracet.

Jakub: 1. Babiččinu svíčkovou z králíka miluju 2. Ale nesnáším koprovku 3. Umím řízek.

7.B

Markéta: 1. Mám ráda smažený květák s brambory, politý máslem 2. Nemám ráda všechno s masem 3. Umím kuře, ale bylo trochu suché, cukroví, zmrzlinu, míchaná vajíčka.

Martin: 1. Svíčková s brusinkami 2. Houby néééé 3. Špagety, zkazil jsem to, dal jsem tam moc protlaku, ale rodiče řekli, že to není špatný

Bára: 1. Špagety, bramborový salát 2. Nejím sýr, pepř, chilli papričky, olivy 3. Dělal jsem zákusek z bebe sušenek, sice mi došla náplň i sušenky, ale bylo to natošup pryč a chutnalo to- hlavně tátovi.

Jarda: 1. Moje nejoblíbenější jídlo je guláš s knedlíkem. 2. Nemám rád houbovou omáčku 3. Bramboráky, dal jsem do nich omylem cibuli

Mírek: 1. Pizza se sýrem, kukuřicí a slaninou 2. Špenátová polévka 3. Umím hranolky! Při tom jsem přiškvařil židli (jak se to mohlo stát!!! 😊)

Lenka: Mám moc ráda salát caesar 2. Nemám vůbec ráda nivu, těstoviny s nivou 3. Umím lassaně, moc se mi povedly, byla jsem pochválená a pak už

jsem je dělala pravidelně, jelikož je máme moc rádi všichni.

Fanda: Řízek s bramborovým salátem 2. Houby, ryby, čočka 3. Palačinky, udělal jsem je moc tlusté.

Eliška: 1. Špagety 2. Cukroví 3. Vařila jsem špagety, do vody jsem dala místo soli cukr, tak se mi smáli.

Karolína: 1. Kuřecí řízek, bramborový salát, nugetky 2. Nádivky 3. Pekla jsem dort s jahodama, palačinky, ale byly moc tenké. Rodině to stejně moc chutnalo.

9.A

Ondra: 1. Rajska omáčka s knedlíkem 2. Lečo bléé! 3. Dělal jsem vajíčka s knedlíkem, brambory, krupicovou kaši, pekl jsem bábovku, jen jsem dal do kaše hodně krupičky a byla tak hustá, že by se z ní dal postavit dům.

Dan: 1. Svíčkovou se šlehačkou, panenku s hranolkama 2. Ryby a koprovka 3. Smažil jsem řízky a jíst se to dalo.

Aneta: 1. Kuřecí steak s broskví a šunkou a „borovicovou“ polívku 2. Nesnáším růžičkovou kapustu

3. Vařila jsem mořský plody a chytla mi útěrka a nevěděla jsem, co mám dělat.

9.B

Nikča: 1. Brambory s máslem, Honzovy tvarohové buchty 2. Nesnáším smažený romadůr, křenovou omáčku

3. Pekla jsem kuře s bramborem

Eva: 1. Bábovky, svíčkovou 2. Koprovku, rajskou 3. Vařila jsem zapečené těstoviny, smažila řízky, pekla bábovku, povedlo se, ale bábovku jsem omylem osolila.

Jarda: Svíčkovou s brusinkama a šlehačkou 2. Křenovou omáčku 3. Smažil jsem koblihy s borůvkovou náplní, byly asi dvakrát větší než normální.

(ilustrační foto z internetu)

Zajímáme se o svět okolo...

Nežijeme proto, abychom jedli, ale jíme proto, abychom žili...

Každý z nás už asi někdy slyšel tuhle větu - od rodičů, učitelů, možná dokonce od lékaře.

Ale je tomu tak? Proč tedy žijeme? Je potřeba se zamyslet, zda to je úplně správné tvrzení. Nikdo dosud nezná pravý smysl života a pro někoho je to možná právě jídlo. Vlastně, když o tom pouvažuju - ráno vstanu a jdu se nasnídat. Jdu do školy, kde o přestávce jím. O hodinu a půl později všichni běží buď do jídelny, domů nebo alespoň do města - opět se najíst. Když přijdu domů, jedna z prvních věcí, kterou udělám, je to, že se najím. Později po večeři (další jídlo!) si dělám svačinu do školy nebo jídlo na další den. Vše se točí kolem jídla! Když chce muž ženu někam pozvat, pozve ji (většinou) do restaurace nebo jinam na jídlo. Jak o tom přemýšlím víc a víc, někteří lidé si na jídle dokonce postavili kariéru – poradci pro zdravou výživu, profesionální jedlíci, kuchaři, ale i jeden (nejmenovaný) internetový komik. Ale na druhou stranu. Vše by se kolem jídla točit nemělo! Na světě jsou přeci i důležitější věci - třeba láska, přátelství, vzdělání nebo pro někoho dokonce peníze. Každopádně tohle všechno stejně nejde provozovat bez jídla. A tak někteří z nás žijí jídlem, jiní dětmi a další třeba zvířaty...

Takže závěr? Jíst musíme. Bohužel s nadměrným jedením přichází obezita a s ní zdravotní problémy. Čímž chci říct, že není úplně správné jen jíst, abychom žili a na druhou stranu mnozí z nás tak žijí.

Marek (práce z olympiády v českém jazyce)

Co jíme?

Malá statistika o tom, jak se naši žáci stravují. Odpovídala většina dětí z 2. stupně. Jaké byly nejčastější odpovědi?

Co nejčastěji snídáš?	Co si nosíš ke svačině?	Kam chodíš na oběd?	Kolikrát denně jíš?	Kdo ti chystá nejčastěji jídlo?	Máš rád zeleninu, ovoce, celozrnné pečivo?
Nesnídám!!! 32	Pečivo s.... 78	Někdy jídelna ve škole 49	4krát 26	Mamka 95	Ano 65
Müsli, lupínky, corn flakes, vločky a mléko nebo jogurt 42	Sladké, koláč, kobliha 7	Doma 27	5krát 24	Táta 13	Napůl, jím i nezdravé 27
Pečivo s.... 25	Ovoce 5	Něco ve městě 14	3krát 14	Já sám/a 4	Nejím zeleninu 10
Jen kakao 4	Nic 5	Neobědvám 2	6-10krát 11	Babička 3	Miluju sladké 3
Sladké, koláč, koblihu 3	Toust, pizza, 2		10-12krát 8	Sestra 3	
	Salát, zelenina 2				

Ale objevily se i zcela jedinečné odpovědi: Snídám bagetu, energeták s pizzou, míchaná vejce, ovoce. K svačině si nosím jen pití, řízek, toust, bagetu. V poledne nejím, až po škole doma. Jím 2krát denně...

Ptáme se...

Ptáme se Martina Drahovzala

Rukama Martina Drahovzala prošla celá řada našich žáků a nutno říct, že na něj rádi vzpomínají. Současní žáci patří mezi nejmladší generaci, kterou učí divadlo (neuvěřitelných 25 let!), a tak se Terka a Honza „pana učitele“ ptali:

Jak jste se dostal k divadlu?

Divadlo mě vždycky bavilo, chtěl jsem ho dělat už od dětství. Dělal jsem ho na vysoké škole, kde jsem měl studentský soubor. Pak jsem ho dělal na vojně, kde jsem měl dětský soubor a potom, když jsem přišel do Kouřimi a začal jsem tady učit, tak po několika málo měsících, co jsem tu působil, jsem se tady připojil k existujícímu divadelnímu souboru, který po několika měsících přišel o vedení a už mi zůstal. A od té doby, tj. od roku 1991 tady vedu divadlo. Při ZUŠce. A to divadlo v roce 1999 dostalo jméno Mrst'a Prst'a a od té doby funguje pod tímto názvem. Dneska má čtyři skupiny.

V jakých divadlech nyní účinkujete, co teď děláte?

Mám dvě divadla. Jedno divadlo je Malé divadlo Kolín, kde hraju od roku 1991 a režíruru od roku 1994, a pak je divadlo Mrst'a Prst'a, které jsem tady v Kouřimi založil- na začátku z malých dětí ve věku pěti nebo šesti let a to jsou dnes ti nejstarší. Mrst'u Prst'u nejen vedu, režíruru a píšu mu hry, ale také s ním občas i hraju, což mě dost baví.

divadelní hry nebo zpracované filmy. Příkladem je Mrtvá nevěsta, Někdo to rád horké, Sbal Špita a vypadni, Válka Rooseových... To jsou vlastně všechno původně filmy. Všechno předělávám a víceméně přepisují tak, že často vznikne nová hra, která je napsaná přímo na tělo jednotlivým členům souboru Mrst'a Prst'a a jiných.

Které představení máte nejraději?

Tak mám samozřejmě rád ta, která děláme s Mrst'ou Prst'ou, např. Valmontovy nebezpečné známosti, Mazaného Filipa, Někdo to rád horké, Mrtvou nevěstu, ale i spoustu dalších.

Co vás nejvíce baví na divadle?

Na divadle mě baví hrát, režírovat a hlavně- plnit si sny a fantazie (té se meze nekladou).

Co je pro vás při tvorbě představení nejtěžší?

Vždy je nejtěžší najít tzv. klíč k představení a potom hru vymyslet tak, aby byla originální, vtipná a bavila lidi. A abychom ji do premiéry dali do kupy.

A co je nejtěžší na jevišti?

Na jevišti, pro mě osobně? Zapamatovat si text a nerežírovat z jeviště během představení ostatní.

Kde se inspirujete s náměty? Jak hledáte hry, které s dětmi a Mrst'ou připravujete?

Jsou to většinou buď předělané existující

Ptáme se...

Proč se věnujete divadlu s dětmi, co vás na tom baví?

Mladší herci, potažmo děti, mají vždycky lepší nápady, jsou vtipnější, jsou kreativnější než dospělí. Dospělí jsou přeci jenom už tuhé špalky. Chtěl jsem si kdysi vytvořit divadlo, v němž si budu vychovávat mladé herce a s nimi si plnit sny. V té době jsem měl dospělé divadlo v Kolíně, ale už souběžně jsem ho začal hrát s malými, protože si myslím, že s divadlem se má začínat od malička a na dnešních dospělých hercích Mrstí Prstí je vidět, že to prostě dělají mnoho a mnoho let.

Jak na dětské herce, aby se naučili hrát? Může hrát kdokoliv?

Hrát může kdokoliv. Záleží na jeho schopnostech, záleží na jeho odvaze, záleží na tom, co je ochoten a schopen se naučit. Ne každý je schopen hrát hned hlavní role, ovšem na druhou stranu, jak se říká, není malých rolí. Takže u divadla buď má někdo prostě jen malé zkušenosti, a tak začíná s menší rolí. Pokud ty zkušenosti postupně nabírá, může se propracovat třeba až k hlavní roli. Což je případ spousty herců, jak u divadla Mrst'á Prst'á, kde někteří začínali v okrajových roličkách a dopracovali se dneska mezi naše kouřimské přední hvězdy. To samé platí o mladých - tedy o dramatařáku a jeho nejmladších členech.

Věnoval jste se i psaní knih a psaní do novin. Děláte to i dnes? Co píšete?

Dneska píšu už jen do Kolínského zpravodaje. Vydal jsem dvě historické knihy a rád bych vydal třetí, což by měla být historie Kolína, ale nemám na to čas. Čas je věc, která mi chybí a mohla by se platit zlatem. Nicméně, historii Kolína zpracovávám už asi deset let, občas napíšu do nějakých novin nějaký článek a hlavně také pracuji na divadelních textech pro divadelní soubory, pro všechny, které hrají v Kouřimi, i pro ten, který hraje v Kolíně.

Jak vzpomínáte na učitelování v Kouřimi?

Docela rád. Učení mě bavilo, tedy hlavně učit dějepis a literární a dramatickou výchovu. Rád vzpomínám na některé kolegyně, protože s nimi byla legrace a příjemná spolupráce. Rád vzpomínám na některé své bývalé žáky, kteří už jsou dneska dospělí, protože s nimi byla taky legrace, a rád je potkávám a zavzpomínám si s nimi. Samozřejmě vše to, co je nepříjemné, to člověk zapomíná a vytěšní to.

Existuje nějaká definice divadla?

Shakespeare prý řekl: Svět je jedno velké divadlo a my jsme jeho herci! A pod to se podepisuji. Mimochodem, to je také motto Mrstí Prstí.

Co byste vzkázal mládeži, která bere divadlo jako nudu pro starochy?

Divadlo se nedá naordinovat. Nedá se někomu přikázat, aby do divadla chodil a měl to divadlo rád. Divadlo si člověk musí zamilovat sám a to třeba tak, že chodí na představení kamarádů a zjišťuje, že ho to divadlo dokáže pobavit, rozesmtnit a někdy až dojmout a tím pádem se může dostat k tomu, že ho začne zajímat, jak vypadá i divadlo profesionální. A takhle mladý člověk může získat svůj kladný vztah k divadlu. A co bych vzkázal? Zkuste někdy přijít do divadla - a zkuste si nechat poradit od „starochů“, co je „fakt dobrej a hustej kus“!

Ptali se Švarcka a Honza

Na fotografiích M. Drahovzal se syny, foto z představení a část souboru Mrst'á Prst'á, což jsou jeho „první divadelní děti“

Bavíme se...

<p style="text-align: center;">B</p> <p>B jako babička stejně jako bludička. B má dvě boule, jako býčí koule. B je druhé v abecedě, stejně jako na závodě. Matěj 9.A</p>	<p style="text-align: center;">J</p> <p>Oh zlato, pro někoho jsi nenávisť pro někoho láska Moderní pohádka bez šťastného konce Nezbude tu po mně ani zmínka Bohužel srdce chce to, co chce. Terka 9.A (že by Justin???)</p>	<p style="text-align: center;">K</p> <p>Písmenem K začíná mé jméno, slovo Kateřina je velmi často čteno. Má 11. místo v abecedě, s písmenem J a L má vždy sousedět. V kartách označení krále, K na registrační značce Karlovarského kraje. K je značka draslíku, nemám talent básníků. Katka 9.A</p>
<p style="text-align: center;">K</p> <p>K je kousek poslední skládky, poslední slovo zadané hádky, pak už vím, jak se jmenuješ! Štěstí. Ty můj život jen zlepšuješ. Nikola 9.B</p>	<p>ABECEDA PO NAŠEM</p>	<p style="text-align: center;">M</p> <p>M je jako hřeben hory ohlazený bouřkami a větrem který dřív čechral pole nyní je to katastrofa. Pavel 9.A</p>
<p style="text-align: center;">M</p> <p>Po obou stranách sloupy To by uhádl i hloupý Uprostřed spojené v trojúhelník Na to už musíš být profík. Honza 9.B</p>	<p style="text-align: center;">M</p> <p>M mi připomíná pekelníky, ty, kteří v pekle žijí, ty, kterých se děti bojí, ty, kteří si „čerti“ říkají. Míla 9.A</p>	<p style="text-align: center;">N</p> <p>N, písmeno je dvoupodobé na boku je jak blesk z čistého nebe jen dej pozor, ať nezasáhne tebe tvůj popel by potom vítr roznesl po okolí já bych jen doufal, že tě to nebolí. Pavel 9.B</p>
<p style="text-align: center;">U</p> <p>U je jako kolíbka co tam lehávají miminka před spaním je kojí maminka pak je přikryje peřinka. Eva 9.B</p>	<p style="text-align: center;">W</p> <p>Při pohledu na tebe Připadám si opile Jsi dvojité písmeno které vidím dvojmo. Míša 9.B</p>	<p style="text-align: center;">Z</p> <p>Zetka to jsou písmena, z dlouhé čáry stvořená. Jenom se jim nelíbí, že jsou dvakrát zlomená. Adéla 9.B</p>

Perličky z 5. ročníku

Jakým způsobem se těží hnědé uhlí? Způsobem krumpáče.

Jakým způsobem se získává ropa? Z nebe padá na trávu.

Perličky z naší školičky

V uchu máme polokruhové liány (místo kanálky)

Místo zevní zvukovod napsal jakýsi žáček vnější zvukovod. A taky ušní bodec (místo boltec)

Pravopisné cvičení: Při zatmění všichni psy vily na Měsíc.

Co je to pasterizace? To je něco zadělaného.

Kdo píše na začátku 20. století balady? Petr Magdoň.

Dva nejčastější prvky ve vesmíru jsou zlato a stříbro (to si myslí devátáci!)

Bavíme se...

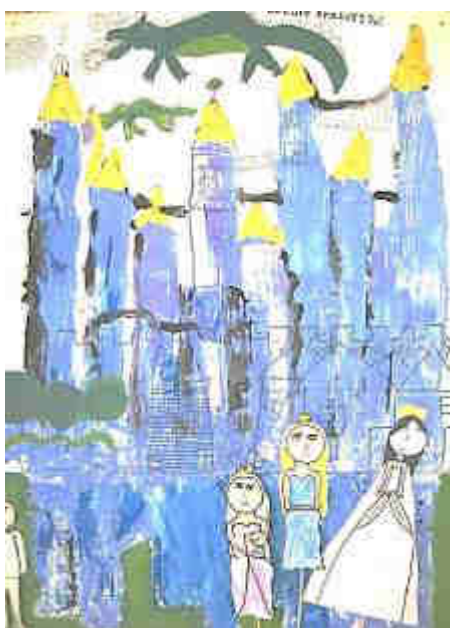
Pohádka pro draka

(příběh pro divadlo)

Žily byly na planetě Zemi čtyři hodné a chytré děti: Matěj, Naty, Áďa a Eva. Jednou se kamarádi rozhodli, že si ve své raketě N.E.M.A. udělají výlet do vesmíru. Když letěli kolem planety Sirius, něco velkého a bílého srazilo jejich raketu a oni s ní spadli přímo před hrad. „Jsem špinavá, mám hlad a chci domů,“ začala si stěžovat Áďa. „Nestěžuj si,“ řekla na to Naty. Tu se ozvala trubka a trubač hlásil: „Král Pomněnka oznamuje, že kdo zbaví království Sirius Sněžného draka, dostane vysokou odměnu!“ „Jdu na výzvědy,“ oznámila Eva a šla do hradu. Za hodinu se vrátila a povídá: „To, co nás srazilo, byl Sněžný drak a mám plán, jak se ho zbavit!“ Když společně vyšli na most mezi věžemi hradu, přiletěl drak a Eva mu začala hned vyprávět pohádku: „Byla jednou jedna Červená karkulka ...,“ „a ta šla do lesa ...,“ pokračovala Naty a tak se postupně vystřídali ve vyprávění všichni čtyři kamarádi a vyprávěli a vyprávěli, a než s pohádkami skončili, drak usnul, spadl do obrovského hradního příkopu a utopil se. Za získanou odměnu si děti opravily raketu a odletěly zpět na planetu Zemi. Jen Matěj měl problém: „A mě tady zase nechali.“

Natálie Chmelařová, Adéla Zahradníčková, Eva Kůsová, Matěj Kolpak a Marek Zalabák 4.B

Písnička z hradu Krkova

My jsme ti nejlepší
kamarádi
my se máme rádi

Na hradě Krkově
dobrodružství zažiješ
se svými přáteli
se tam zasměješ
klaunovi Figovi.

*Nela Hubáčková,
Matouš Petrásek 4.B*

Další ilustrace kolektivní práce žáků 4.B

Bavíme se...

Máte rádi pohádky???

Vánoce jsou spojeny s pohádkami. Velcí i malí usednou před obrazovky a nechají se okouzlit napínavými příběhy, které vždy dobře končí. Naši redaktori se „spojili s některými filmovými pohádkovými hrdiny“, aby je zpovídali, ale účastnili se i soudního přelíčení se známými záporáky.

Zelený hrdina Shrek

Byl casting na film lehký?

Byl jsem nejchytřejší, nejkrásnější, nejzelenější. Jo, dalo se to, odříkal jsem pár slov a tradá, jsem tady!

Jaké to je koupat se v bažině??

No, tak krásně to tam bublá, takže pohoda. Plavou tam se mnou žáby, tak se u toho i najím.

Žijete s Fionou i po filmu???

Ano, a teď před pár dny měla další zelené dítě, stále se milujeme a budeme i nadále.

Chtěl jste se někdy oženit??

Ne, ale Fiona mě přesvědčila a teď spolu žijeme velmi krásně i s dětmi!!

Saša

Jak reagovala Anna Arendelská (z Ledového království) na naše otázky?

Jak na tebe působilo, když si po dlouhé době spatřila svou sestru Elsu?

Byl pro to pro mě celkem šok, protože jsem nikdy nečekala, že by se ráčila ty dveře někdy otevřít - no znáte to... prostě, ty starší sestry, no (směje se). Ale byla jsem velice ráda, všechno najednou ožilo.

Co jsi dělala, když tvá sestra zmrazila celý Arendel?

No pochopitelně to byl pro mě šok. Netušila jsem o její moci a vzhledem k tomu příšernému zmatku, co nastal, mě nenapadlo nic jiného, než vzít koně, jet za ní a promluvit si s ní.

Když jsi poprvé spatřila Olafa, bála ses? "

Nedá se říct, že bych se vyloženě bála, ale hodně jsem se ho lekla. Tak, kdo by se nelekl, když se na vás z houští vyvalí mluvící hromada sněhu. Naštěstí jsem v té době už znala Krystopa a Svena, takže jsem je předstrčila před toho mluvícího sněhuláka, aby je sežral jako první. Nic se však nedělo, dvě mluvící koule sněhu byly milé a chtěly se s námi také vydat hledat Elsu. Sněhulák se nám představil a v tu chvíli mi to došlo: "Tebe stvořila Elsa! Ty žiješ!" Ano, byl to sněhulák, kterého Elsa stvořila, když jsme byly malé.

Co si myslíš o Svenovi?

Je to milé zvíře, ale je hodně zbrklý. Musím však ocenit jeho chytrost a odvahu. Trochu mi však přijde, že ho Krystoph vychovává jako psa... nic ve zlém (dodává Anna s úsměvem).

Jak jsi reagovala na Hansovu zradu?

Velice mě to překvapilo, nikdy bych to do něj neřekla... zklamal mě... Dál už se nechci vyjadřovat.

Jaké jsi měla pocity, když se z tebe stala "kostka ledu"?

To je celkem vtipná otázka... Mé pocity byly... studené (žertuje Anna), myslela jsem si, že je to můj konec, ale sestra mě zachránila. Jsem jí za to opravdu vděčná.

Kamča

Bavíme se...

Elza, hrdinka z Ledového království

Dnes jsem si pro vás připravila rozhovor s úžasnou herečkou a zpěvačkou Elzou.

Ahoj Elzo, můžeš nám říct, čím ses vlastně tak proslavila?

No přeci pohádkou Ledové království, kde jsem byla nejdůležitější!

Jakou písničku z této pohádky máš nejradši?

Asi Najednou, ale po nazpívání této písničky jsem nemohla asi tři týdny mluvit, zněla jsem jak mutující pubert'ák.

S jakým hercem se ti hrálo nejhůř?

Asi s tím malým otravným rampouchem.

Myslíš Olafa?

Ano. Vždy, když jsme měli pauzu, tak on furt otravoval, že už chce natáčet a že se nemůže dočkat. Navíc jemu bylo pořád teplo a já tam musela mrznout v letních šatech v minus 20 stupních! Když jsem se trochu zahřála, tak on hned přiběhl a zase mi byla zima.

At' mi ještě jednou někdo (a jedno, kdo) řekne, že má rád vřelá obětí, tak mu utrhnu hlavu.

Tak raději z jiného soudku. Mohla bys nám povědět něco málo o tvém pohádkovém hradu, který je celý z ledu?

Moc jsem se těšila, až ho uvidím celý sestavený. Nemohla jsem se dočkat, a proto jsem tedy letěla na Antarktidu. Když jsem však viděla ty tenoulinké kusy ledu, tak první, co mě napadlo, bylo, že jakmile do něj vkročím, tak se celý sesype. Celé natáčení jsme museli o týden odložit, protože nám omylem poslali čínský led a my potřebovali ten z Antarktidy. Ale ve výsledku vydržel a vypadal velmi pěkně.

Elzo, tvůj dech je tak chladný, že mi z tebe zamrzá mikrofon...

Tak já si dám zas tu roušku.

No, radši to ukončíme.

Lucy

Grinch

Máte už teď rád Vánoce?

Zbláznila jste se snad? Nesnáším Vánoce. Koukání na televizi, dárky, láska, rodina. To je snad to nejhorší.

Vždyť na konci filmu jste si je oblíbil.

Ale prosím vás. Živím se jako herec. Je pravda, že abych zahrál na konci, že mám rád Vánoce, tak to byl můj nejtěžší herecký oříšek. Chtěl jsem z toho filmu odejít. Ale hrát za 1 000 000 dolarů? Slečno,

kdo by tam za milion nezůstal, že?

Ach tak. No, a co tedy o svátcích děláte?

Jako každý normální člověk se opiju do bezvědomí, koukám, jak lidé padají na ledu, kradu rodinám dárky a pak utíkám před policií. Prostě normální Vánoce.

Dobře. A co děláte po svátcích?

Pár dní trávím na záchytce, pak na policejní stanici.

Radši to ukončíme. Ale naposledy. Chtěl byste něco vzkázat našim čtenářům.

Řiďte se mými radami a možná, že vám budou Vánoce připadat snesitelnější.

Švarcka

Bavíme se...

Perníková baba Hogáta před slavným soudem

Já jsem perníková baba Hogáta. Je mi 358 let a žiji v perníkové chaloupce. Moje chaloupka stojí v pohádkovém lese nedaleko od chaloupky sedmi trpaslíků. Před mnoha lety jsem se dozvěděla, že se za 100 let bude konat soutěž o nejzajímavější pohádkový dům. Hned jsem se přihlásila, protože hlavní cena je

supermoderní turbo koště Blázen 5000. To samozřejmě musím mít!

Napadlo mě, že si udělám dům z perníku. Začala jsem péct nejdříve podlahu, pak stěny a střechu. Když byl dům hotov, pokračovala jsem nábytkem. Jediné, co nebylo z perníku, byla pec, ale tu jsem postupně perníkem ozdobila.

Soutěž se blížila, a tak jsem odpočívala a přemýšlela, co bych na své dokonalé chaloupce ještě vylepšila. I když jsem si byla jistá, že JÁ to vyhraji. A abych se

chaloupkou pochlubila, pozvala jsem si pár dobrých přátel: mimo jiné sedm trpaslíků, Babu Jagu z Mrázíka a svoji pratetu, která po mě loudila basu z perníku.

Nadešel den, kdy mě měla navštívit porota. Netrpělivě jsem čekala již od rána. Když zazvonil zvonek, tryskem jsem běžela otevřít, ale místo porotců tam stály dvě malé děti - Jeníček a Mařenka. Zeptala jsem se jich, co tu dělají, a oni řekly, že zabloudily v lese, a pak našly moji chaloupku. V duchu jsem si říkala: „To je pech, 200 let v lese nepotkám ani živáčka a teď, když se mi to vůbec nehodí, přijdou samy od sebe dvě děti.“ Rozhodla jsem se, že se je pokusím zdržet do zítřka. Tak jsem je vzala dovnitř a dala jim vodu a talíř perníků a dál vyhlížela z okna porotu. Jenže můj perník dětem tak zachutnal, že mi začaly pojídat i nábytek a loupaly i stěny a podlahu. Okousaly mi skoro celý dům, jen ta pec zůstala. Pak ten drzoun Jeníček ještě povídá, že můj perník byl moc dobrý! Ale já neřekla ani slovo a šla jsem si raději vzít prášek na nervy. Když jsem se vrátila, řekla jsem si, že si alespoň upeču kuře, abych se zklidnila. Jen co jsem zapálila oheň, Jeníček a Mařenka vykřikli, že si je chci upéct a utekli pryč. Koukám za nimi a co vidím! V dále kráčí očekávaná porota. Ale šla na úplně opačnou stranu. Byla jsem zoufalá! Porotci odešli, Jeníček a Mařenka fuč a chaloupka sežraná! Co si jen počnu? A koště v nedohlednu.

Tak alespoň vidíte, že oběť jsem tu já a ne Jeníček a Mařenka, jak se celá léta povídá!

Já jsem s nimi měla dobré úmysly, neboť jsem jim chaloupku chtěla přenechat. Měla jsem v plánu na vysněném vyhraném koštěti odletět do Středomoří za sestrou Agátou.

*Záznam výpovědi báby Hogáty soudní zapisovatelka Majda Kozáková 9.B
ilustrace Markéta Nedavašková 7.A*

Jak se má kocour v botách?

1. **Jak vám sedí boty?** Vskutku velice dobře, ušila mi je moje mama, ale zdejší české klima jim moc nesvědčí.
2. **Kde jste se narodil a vyrůstal?** V Mexiku, v sirotčinci.
3. **Milujete krásné kočky?** Ó, jistě amigos.
4. **Milujete svůj toulavý život?** Ano, poznal jsem již spoustu lidí. Určitě víte, že jsem spolupracoval se Shrekem či s mým přítelem Valdou, ale nejraději pracuji sám.
5. **Co nejvíce nesnášíte?** Lež a vodu.

Jonáš

Dějepis v 7.B

Zlatá bula sicilská. Víte všichni?

Ale v 7.B? Svatá bula sicilská. Zlatá rumba sicilská. Zlatá huba sicilská. Zlatá bola sicilská. A místo pozdního středověku podzimní středověk. A na Velké Moravě se mluvilo skotsky!!!

Bavíme se...

Smolíček hajzlíček - šokující pravda

Od nejslavnějšího únosu v Čechách už uplynulo deset let. Každý kdo si vybaví příběh nevinného Smolíčka, je ještě teď zarmoucen z toho, co si musel prožít.

„Chtěl jsem Jezinkám pomoci, pustil jsem je domů, protože jim byla zima, a pak mě unesly. Bylo to šílené,“ řekl Smolíček 22.12.2005. Ale co na to sestry Jezinkovy? Těm tehdy nikdo slovo nedal, proto jim ho dávají naše noviny dnes, dva měsíce po propuštění z výkonu trestu. „Odehrálo se to úplně jinak!“ začíná první ze sester Jezinkových. „Pamatuji si to, jako by to bylo včera. Seděly jsme u krbu, poslouchaly Nesem vám noviny, které hráli v rádiu. Venku lehce padal bílý snížek. Tak jsme se vydaly ven. Když už jsme byly tak hodinku venku, strhla se šílená vánice. Věděly jsme, že nedaleko bydlí náš starý známý pan Jelen. Tak jsme zazvonily. Ozval se Jelenův syn Smolíček: „Kdo je tam?!“

„Tady tety Jezinky!“ Dlouho se ten malý delikvent neozýval, ale pak zavolal: „Co potřebujete?“ „Chceme na chvíli dovnitř, jenom dva prstíčky si ohřejeme a pak zase půjdeme!“ Když otevřel, měl u nosu nudli jako cep, byl špinavý a vzlykal. Tak jsme se ho zeptaly, co mu je. Najednou se Jezinková rozpláče. Pokračuje tedy její sestra: Řekl nám, že jeho otec je se žlučnickovým záchvatem v nemocnici a že se tady sám bojí. Přišlo nám ho líto, tak jsme si ho po té vánici vzaly k nám. Netušily jsme, co jsme si to přitáhly domů. Hned, jak jsme otevřely dveře, začal všechno ničit. Pochopitelně jsme mu domlouvaly. A když jsme ho napomenuly, ať je

zticha, šíleně se rozeřval. Po dvanácti hodinách jsme byly totálně hotové, protože se mu nechtělo ani spát. Neuvěřitelné, co ten šmejď vyváděl. Už jsme to psychicky nevydržely. Chytily jsme ho za ruce a nohy a zařvaly jsme, že jestli se nezklidní, tak ho sežereme. Přesně v tu nešťastnou chvíli nám jednotka rychlého nasazení vykopla dveře. Zkroutila nám ruce a odvezla do vazby,“ zakončila Jezinková s brekem. Podáváme jí kapesník a ptáme se: „A jak si odůvodňujete zásah Policie České republiky, když jste podle svých slov nevinné? Proč by to Smolíček dělal?“ „Ten neřád, jak jsme se pak dozvěděly, měl jít do past'áku za prodej drog. Takže potřeboval ze sebe udělat nevinátka a my to odnesly!!!“ A teď se ptáme vás, milí čtenáři. Kde je pravda?

Záznam výpovědi Jezinek Švarcka, ilustrace Kryštof Šourek, 7.A

Rozhovor s princem Popelákem

Je Popelka na uklízení náročná, když má takové zkušenosti z dřívějšíka?

Ani ne, musím jenom uklízet každý den koupelnu, kuchyň a obývací.

Máte doma oříšky?

Těch máme hodně, ale je zajímavý, že šaty najde vždycky jenom Popelka.

Když jste zkoušel všem dívkám střívěček, neštítel jste se?

No, trochu jsem se bál bradavic na nohou.

Jak jste se cítil, když jste tančil s Popelkou na plese?

Cítil jsem se nádherně, jako v pohádce ☺☺.

A hodláte mít nějaké děti?

Jo, ale počkám, až se vyklubou z nějakých oříšků.

Peta

Bavíme se...

Nepravděpodobný horoskop na celý rok

Beran

Oheň, planeta Mars

Tento rok pro vás bude plný překvapení. Poznáte toho nejlepšího člověka, se kterým strávíte mnoho času po celý život. Údajně byste se měli výrazně zlepšit ve škole. Shodíte ze sebe všechny ten stres a začnete žít klidný a pohodový život.

Býk

Země, planeta Venuše

Letos budete často zamyšlený/á, žijete si totiž ve "vašem světě". Fantazii máte velikou. Ale bojíte se neúspěchu, proto se bojíte cokoli podniknout. Což moc k býku nejde. V druhé půlce roku získáte energii a vrátí se vaše stará vitalita.

Blíženci

Vzduch, planeta Merkur

Už čekáte dlouho na svou životní lásku? Nebojte tento rok se dočkáte, měli byste začít chodit více mezi lidi, abyste se naučili lepšímu vyjadřování. Hlavní roli v tomto roce bude hrát hlavně náhoda. A proto byste měli být na všechno připravení.

Rak

voda planeta Luna

Rádi mlsáte a odráží se to na vaší postavě? Tomu dejte tento rok sbohem! Radši se vrhněte na zdravou stravu a začněte se sebou něco dělat! Ale zaplaťte si radši pořádného trenéra, aby to mělo nějakou cenu.

Lev

Oheň, planeta Slunce

Také byste chtěli mít vypracovanou postavu jako ti v časopisech? Cvičíte pořád, ale žádný výsledek nevidíte? Hlavně to nevzdávejte, protože výsledek nepřijde jen tak sám od sebe, využijte i fitko!

Panna

Země, planeta Merkur

Tento rok přijde chvíle, kdy budete muset rozhodnout o veliké věci. Hlavně to neuspěchejte a nechte si to pořádně projít hlavou. Měsíce vám budou utíkat jako voda, tak abyste tuto příležitost nepromarnili. Může to být úspěch ve škole nebo láska.

Váhy

Vzduch, planeta Venuše

Ve škole si vás nikdo nevěší a hrajete spíš roli vzduchu? Ničeho se nebojte, ostatní vás neukamenují za to, že si s nimi chcete povídat...ale působíte na ně, jako byste zájem neměli. Zkuste se čas od času usmát, zdravit ostatní a uvidíte, pak už to přijde samo.

Štír

Voda planeta Pluto

Nic není zadarmo, nejprve se budete muset poprat s několika překážkami. O to sladší odměna vás pak čeká. Sepište si věci, které chcete tento rok splnit (mít dobré známky, lépe se připravovat...). Ve škole budete úspěšní už na jaře. Dlouhodobé vztahy jen vzkvétají.

Střelec

Oheň, planeta Jupiter

Jste velmi moudrý/á a vyvážený/á. Všechno berete s nadhledem. Jste optimista - učení se snažíte brát zábavně. Jde vám o úspěch. Tvrdohlavě si jdete za svým snem... jde vám to a půjde vám to ještě lépe. Ale ve vztahu nebudete mít velké štěstí. Pokud se však budete chovat normálně, štěstí se možná pousměje.

Kozoroh

Země, planeta Saturn

Jste horolezec, který se snaží vyšplhat pro dobré známky. Zatím jste vždy sklouzli. Tento rok se vše změní a udržíte se na vrcholku až do podzimu. Zkuste se občas zamyslet nad tím, co byste chtěli, a ono se to najednou začne plnit. Pokud přestanete být lakomý/á, bude se vám letos dařit.

Vodnář

Vzduch, planeta Uran

Vám může být jedno, jak moc je učivo těžké. Zvládnete i hodně těžkou látku. Ve třídě vás všichni berou jako vtipálka, protože vaše hlášky jsou k nezaplacení. Vaše touha být samostatný/á je tolik velká, že když vám chce někdo s něčím pomoci, řvete jak pavíán. Vaše ego je příliš vysoké. Občas by to chtělo zklidnit.

Ryby

Voda, planeta Neptun

Kvůli vaší nerozhodnosti v testech prohráváte. Možnost A,B nebo C vás naprosto děsí. Všichni se s vámi chtějí bavit, protože jste velice přátelský/á. Ale pokud někdo ve třídě něco udělá, nebojíte se jít žalovat. To je ale špatná vlastnost, proto se jí pokuste aspoň omezit.

Luca a Kamča

Puzzlík 12. ročník

Redakce 2015/2016

Grafik a redaktor:

Tomáš Chlubna (Jonáš) 7.A

Redaktoři:

Tereza Švarcová (Švarcka) 9.A,

Marek Čejka (Marek) 8.A,

Jan Bug (Honza) 8.A,

Kamila Holá (Kamča) 8.A,

Matěj Drahota (Nehete) 8.A,

Barbora Pavelková (Bára) 8.B,

Alexandra Rock (Saša) 6.tř.

Petra Pavelková (Pét'a) 6.tř.

Lucie Kubelková (Lucy) 9.B

Šéfredaktorka:

Marie Bílková

Tisk sborovna ZŠ Miloše Šolleho Kouřim,
náklad 100 výtisků pro žáky a pedagogy školy.

Časopis k nahlédnutí na městské vývěsce na poště
a na stránkách školy www.zsk.cz

